

886

Τροποποίηση διαθήκης

φ. 468^v

/ Φ [[497]] 506

Έβγαλμένο από Έρηνη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 10/ τὴν σήμερον ἐκράχθηκα [] / Ἰωάννης ὁ Μηνιάτης ὁ νοτάριος ἀπὸ μέρος τοῦ κυρ Γεωργίου Κουρλέτην ὅπου εὐρίσκεται τὴν σήμερον εἰς [] / τοῦ φούρνου ποὺ ἔχειν τὴν σήμερον ἢ ἀρχοντοπούλα τοῦ ποτὲ μακαρίτην σινιὸρ Στάη Μπαρόντζη ἢ [....] / Μαργέτα ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται κλινήρης καὶ ὑστερημένος τοὺς ὀφθαλμοὺς / σήμερον / ἐννέα χρό / νοὶ ὡς λέγειν / εἰ δὲ στὸ νοεῖν καὶ φρονή / ματιν καὶ εἰς τὸ λαλεῖ σῶα καὶ σωστὰ μὲ πᾶσαν εὐλωττία σωστήν. "Ὅθεν λέγειν πῶς εἰς τὸς τόσους χρόνους ὁ / ποὺ εὐρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν ἀσθένεια καὶ εἰς τὴν δυστυχία τὴν μεγάλη ὅπου ἐπέρασεν καὶ ὅπου περνᾷ κα / νεὶ δὲν εἶδεν ἀπὸ πανωθιὸν τοῦ μέραν καὶ νύκταν πάρεξ τὴν θυγατέραν τοῦ τὴν κερά Έρηνη καὶ εἰς μα[] / νη αἵρεσίν του ἀπὸ ὅλα τὰ χρειαζόμενα τοῦ σώματός του διὰ τούτους τίς χάριτες καὶ καλωσύνες καὶ ἐξ[] / ὅπου καμῶν καὶ ὅπου κάναε καθήμενόν εἰς τοῦ λόγιον του θέλει ὁ αὐτός κυρ Γεώργιος καὶ ἀφήνει τῆς αὐ / τῆς τοῦ θυγατέρας τῆς κερά Έρηνης ὅλον τὸ πρᾶμα ἀμπέλι χωράφια σπίτια καθὼς εὐρίσκεται εἰς / τὲς Προσάρες ξεχὸς ἀπὸ τῆς θυγατέρας τοῦ τῆς Λαμπρινῆς ὅπου τῆς ἔχει καμμάτι ἀφησμένον εἰς τὴν κά / τω μεριά νὰ εἶναι ἐδικόν της καθὼς τῆς τὸ νουμενᾶρειν καὶ εἰς τὴν διαθήκην τοῦ ὅπου ἔχειν καμωμένη εἰς / τὲς πράξεις κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἀπὸ τοὺς 1686/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 9/ / φύλλον 370 / τὴν ὁποία δια / θήκην θέλει καὶ λέγειν ὁ ρηθεὶς κυρ Γεώργιος ὅτιν σὲ ὅ,τιν περιέχειν μέσαν ἢ ἐκείνη τοῦ διαθήκην νὰ εἶναι / βέβαια καὶ σίνγουρα ἐξόχος ἀπὸ τὸ πρᾶμα τῶν Προσάρων ὅπου θέλει / καὶ ἀποξε / νώνει τον ἄ / πὸ κεῖνο ποὺ / εἶχεν τοῦ υἱοῦν του / ταμένο / καὶ μετατέθει τον ἀπάνω εἰς τῆς θυ / γατέρας τοῦ τῆς ἄνωθεν Έρηνης νὰ εἶναι ἐδικόν της ὡς φέρμον ποσέσον καὶ ὡς καθολικὴν νοικον[κυρὰ] / νὰ τὸχην καὶ νὰ τὸ ποσσεντέρην καὶ νὰ τὸ κάνη ὡς θέλει καὶ βούλεται ἄντζι λέγειν ὁ κυρ Γεώργης πῶς ἔχει / καὶ ἕτερον γράμμα καμωμένον εἰς τὲς πράξεις τοῦ μισερ Ἀντωνίου Μενδρηνοῦ τοῦ πρωτονοτάριου ὅπου [....] / δώνει καὶ τίς λάγκους καὶ τὸ σπίτιν ποὺ εἶναι ἐκεῖν σινμὰ εἰς τὸ ἄνωθεν πρᾶμα πλὴ λέγειν πάλι ὁ ρηθεὶς κυρ / Γεώργιος πῶς ἀπὸ δῶν καὶ ὁμπρὸς πάλιν νὰ ἔχην τὴν ἔγνοιά του ἢ αὐτὴν τοῦ θυγατέρα ἢ κερά Έρή[νη] / καὶ πάλι μετὰ τὴν ἀποβίωσίν του νὰ ἔχην τὴν ἔγνοια τῆς ψυχῆς του καὶ τὰ ἐξῆς ξαναλέγοντας πάλι ὁ / τιν εἰς τὸ ἄνωθεν πρᾶμα τῶν Μπροσάρων ὅπου τῆς ἀφήνει τῆς Έρηνης νὰ μὴν

νήμπορῃν κανεῖς νὰ τὴν ἐδία / σείσῃν ἢ νὰ τὴν ἐνοχλήσῃν ἀπὸ τὰ ἄλλα τοῦ παιδία
ἀλλὰ νὰ γίνεταί ὡς ἄνωθεν γράφειν καὶ ὅποιος ἢ / θελε εὐρεθῇν νὰ τὴν ἐσκαντα-
λίσῃν νὰ ἔχῃν τὴν καντάραν τοῦ καὶ ποτὲ προκοπὴ νὰ μὴν ἔχῃν / διατὶν ὡς λέγειν
ἀπὸ κανεῖ δὲν εἶδε βοήθεια πάρεξ ἀπὸ τὴν ἄνωθεν Ἑρήνη καὶ ἀπὸ τῇ Λαμπριανῇ /
εἰς δούλεψές τοὺς πολλές. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας ντονατζιόνες βάζουν
καὶ ἀξιόπιστους / μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τοῦ εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ
ἐξῆς.

/ — Ἀντώνης Παρζάλης μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Μιχέλης Κωβαῖος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

887

Προικοσύμφωνο

φ. 469^r

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

/ Φ [1408] 507

ΑΘΗΝΩΝ

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 14/ εἰς
τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπο / γράφοντος νοτάρου ἐνεργανίστην ἢ κερά Σοφία τοῦ Ἀπο-
στολάκη ὁμάδιν με τὸν υἱὸν τῆς / τὸν Γεώργιον Μπαρόντζην φυσικὸν ποτὲ σινιὸρ
Στάην Μπαρόντζην ἢ ὅποια κερά Σοφία λέγειν / πὼς ὁ ἄνωθός τῆς υἱὸς ὁ Γεώργης
ἐπαντρεύτην ἀνάβουλάν τῆς καὶ ἐπειδὴν καὶ νὰ τῷκαμε / χωρὶς τὴν βουλήν τῆς διὰ
τοῦτον δὲν τοῦ ἐπουρκόταξεν καὶ τίποτας. Τώριν ὡς μάνα ἤγα / πητὴν εἰς τὸ παιδὶν
θέλει τὴν σήμερον με ἰδιάν τῆς βουλήν καὶ με καλὴ γνώμην καὶ πουργοντάζει του /
τὰ κάτωθεν ἡγου πρῶτον τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου
καὶ τὴν ἐδικήν τῆς / ἔπειτα εἰς ὄνομα προίκας ἀρχὴν τὸ χωράφιν στὸν Ἅγιον
Σίνδορον σύνμπλιο τοῦ κερά Μα / νώλη καὶ Γεώργην Τουλούπη με τοῦτον νὰ τὸ
τρῶσιν μαζὶν με τῇ μάναν του ἕως τὴν ζωὴν τῆς καὶ ἀπο / θανώντας τῆς ὅλο ἐδι-
κὸν του τὸ ὅποιο εἶναι ἀπὸ τοῦ μακαρίτην τοῦ πατέραν του. Ἀκόμη δίνει / του ἄλλο
ένα κομμάτιν χωράφιν ἀπὸ πανωθιὸν ἀπὸ τὸ ἄνωθεν καὶ λέν τον τοῦ Γιάκουμου τοῦ /
Μαράκη τὸ σύνμπλιο τῆς Λανγγάδας νὰ τρώγῃν καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸ ἐμισόν τῆς με τὸν
υἱὸν τῆς / καὶ ἀποθανώντας τῆς καὶ αὐτὸν ὅλο ἐδικὸν του καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πατέ-
ραν του. Ἀκόμη δίνει του καὶ τὸ / ἀμπέλι με συνκὲς του ὅπου εὐρίσκεται εἰς τὴν
Τρυμαλία στ' ἀπάνω χωρίον στὸν Ἅγιον Νικό / λαον τὸ ὅποιον ἦτον ἀγορὰ ἀπὸ τοῦ
πατέραν του / ἀπὸ Ἰωάννη / [] / ντζάκη / με τοῦτον νὰ τὸ τρώσιν καὶ αὐτὸν